

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DE TURISME** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 352-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2003

Núm. 26

Presidència
de l'Honorable Sr. Andreu Crespí i Plaza

Sessió celebrada dia 6 de març del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 151/03, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió de Turisme, adscrits al Grup Parlamentari Popular, dels Hbles. Consellers de Turisme i de Presidència, per informar sobre la compra venda, amb fons de l'anomenada ecotaxa, de la urbanització Colonia Virgen del Carmen de Son Serra de Marina, terme municipal de Santa Margalida.

314

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, començam la sessió d'avui i en primer lloc demanaria als grups si es produeixen substitucions.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sr. President, Francesc Fiol substitueix Joan Verger.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, Antonio Diéguez sustituye al Sr. Marí Ribas.

EL SR. PRESIDENT:

Altres grups? No.

Compareixença RGE núm. 151/03, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió de Turisme, pertanyents al Grup Parlamentari Popular, dels Hbles. Consellers de Turisme i de Presidència, per tal d'informar sobre la compra venda, amb fons de l'anomenada ecotaxa, de la urbanització Colonia Virgen del Carmen de Son Serra de Marina, terme municipal de Santa Margalida.

Idò passam així al punt únic de l'ordre del dia d'avui que consisteix en la compareixença RGE núm. 151/2003, presentada per quatre diputats membres de la Comissió de Turisme pertanyents al Grup Parlamentari Popular que sol·liciten la compareixença urgent dels consellers de Turisme i Presidència per tal d'informar sobre la compra venda amb fons de l'anomenada ecotaxa de la urbanització Colònia Verge del Carme de Son Serra de Marina, terme municipal de Santa Margalida. Per respondre a aquesta compareixença assisteixen els consellers Antoni Garcias i Coll, conseller de Presidència i Celestí Alomar, conseller de Turisme, acompanyats del secretari general tècnic de Presidència i de l'assessor de la conselleria.

Tenen la paraula per fer la seva exposició, naturalment un després de l'altre, els consellers en l'ordre que ells mateixos desitgin. Gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Bé li correspon a la Conselleria de Turisme fer la selecció i la proposta de projectes o actuacions que s'han de dur a terme a través dels fons de rehabilitació d'espais turístics i naturals. L'adquisició d'un solar a Son Serra de Marina per el posterior enderrocament d'un edifici en construcció que hi havia i la restitució de les dunes d'aquell solar i evitar que s'hi construís posteriorment, és un projecte que entra dins els projectes finançats pel fons de rehabilitació d'espais turístics i naturals.

Aquest projecte s'inicia a una visita a Santa Margalida per part del director general i a proposta de la regidora de serveis socials i altres regidors de l'Ajuntament de Santa Margalida, es visita Son Serra de Marina, igualment que es visiten altres possibles projectes allà dins. El projecte de Son Serra de Marina una vegada que s'ha estudiat i el director general fa un

contactes amb el propietari i es fa una reserva de preu per si posteriorment aquest projecte pogués ser aprovat per l'interdepartamental de turisme. Així s'inicia el procés i consisteix en primer, amb una proposta a la comissió del consell assessor de turisme, aquesta aprova un informe dia 12 de juny del 2002 allà on es recomana que la restitució sigui completa de la superfície dunar anterior a la construcció que hi havia allà i que es completi la seva restauració ecològica. I es dóna el vist-i-plau a aquest projecte que es presentava i que havia estat recollit per part de la Conselleria de Turisme.

Posteriorment el consell assessor dia 18 de juny aprova aquest projecte, sense cap vot en contra i ja es du conjuntament amb aquesta aprovació per part del consell assessor i un informe favorable també del Consell de Mallorca de dia 19 de novembre i es du a l'interdepartamental de turisme que és en definitiva la que ha d'aprovar el projecte. L'aprova dia 21 de juny del 2002 i es comença la preparació per part de la Conselleria de Turisme de l'expedient que ens ha de dur a fer una proposta inicial d'adquisició i de fixació de crèdit, que és allò que correspon a la Conselleria de Turisme segons la Llei de pressuposts. Es fan dues valoracions, aquestes dues valoracions ens indiquen que el preu..., bé ja ens fan una oferta formal per part del propietari amb el preu que en un principi ell havia ofert, una vegada que vàrem tenir aquesta oferta formal es fan dues valoracions i ens indiquen que el preu que ens proposa el propietari és un preu que està dins allò que és un preu de mercat. Per tant, consideram que és un preu adequat i així ho duim al Consell de Govern perquè s'iniciï l'expedient d'adquisició i fixació de crèdit per a la posterior adquisició d'aquest solar de Son Serra de Marina.

Els objectius que es cercaven, ho torn a repetir, perquè a més són el fil conductor de tota aquesta proposta, és en primer lloc esbucar tota les edificacions per eliminar un impacte visual de primera magnitud que era allà des de l'any 88, un impacte que totes aquelles persones que ho visitaven tenien una mala imatge d'aquell espai dunar i per tant, era eliminar aquest impacte. Segon, impedir una nova edificació, que en el futur no s'hi pogués edificar, és a dir, que es posés aquest sòl que s'adquiria com a ús públic. I tercer restituir, com deia el consell assessor de turisme, les dunes per tornar aquell espai en el seu estat original. I amb aquest objectiu es va presentar davant el Consell de Govern i aquest així ho va aprovar dia 6 de setembre del 2002.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té ara la paraula el conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Comparesc avui davant la Comissió de Turisme per explicar les passes donades per la Conselleria de Presidència en relació a l'adquisició del solars situats a Son Serra de Marina. Els deman

una mica de paciència perquè l'explicació que els donaré serà, malauradament, molt pareguda a la tramitació de l'expedient, tècnica i burocràtica.

Com tots els diputats saben, la Direcció General de Patrimoni adscrita a la Conselleria de Presidència du a terme la tramitació dels expedients d'adquisició del Govern de les Illes Balears, es tracta d'una labor que comença quan la conselleria corresponent ha realitzat tots els tràmits pertinents i ens envia tota la documentació necessària. Llavors la Direcció General de Patrimoni, en base a aquesta documentació, comprova que el contingut i la tramitació de l'expedient feta a la conselleria corresponent fos conforme a la Llei de patrimoni i en aquest cas concret per tractar-se d'un contracte privat també s'ajusta a l'ordenament civil. Com és realitzen aquestes comprovacions? En primer lloc des de la Direcció General de Patrimoni s'examina la documentació remesa per la conselleria corresponent i en el cas de què no estigui completa es sol·licita l'aportació de documents necessaris per a la tramitació de l'expedient. A continuació, una vegada aportat els documents necessaris per a la redacció de l'esborrany de l'escriptura pública, es dona trasllat a la notaria perquè redacti l'esborrany. Després, una vegada estudiada la documentació aportada des de la conselleria corresponent i examinat l'esborrany de l'escriptura pública, es realitza un informe tècnic sobre l'adequació a la legislació vigent tan de l'expedient remès per Turisme, en aquest cas, com del contingut de l'esborrany de l'escriptura.

Posteriorment la Direcció General de Patrimoni sol·licita un informe a l'Assessoria Jurídica de la Conselleria de Presidència sobre l'esborrany de la proposta d'acord de Consell de Govern per la qual s'autoritza l'adquisició. Aquesta passa no és preceptiva, no figura a tots els expedients, però es va decidir fer-la donada la importància de l'adquisició. Una vegada examinada tota aquesta documentació s'envia una còpia de l'expedient a la intervenció general de la comunitat autònoma de les Illes Balears perquè ho fiscalitzi. Com tots els diputats saben, els expedients en despesa superior a 30.050,60 euros són sotmesos a la fiscalització prèvia, segons marca la instrucció 1/2001 de la intervenció general i el Decret 77/2001 del desenvolupament de determinats aspectes de la Llei de finances. Finalment si tots els informes anteriors són positius, especialment el de la fiscalització prèvia, es du l'acord d'adquisició al Consell de Govern per a la seva aprovació.

Després d'això la Conselleria de Presidència intervé perquè el seu titular com a representant de la comunitat autònoma en matèria de patrimoni, tal i com estableix la Llei de patrimoni en el seu article 87-A, signi l'escriptura pública d'adquisició. Una vegada formalitzada l'escriptura pública es presenta una còpia a la Conselleria d'Hisenda per procedir a la liquidació de l'impost, en aquest cas concret sobre transmissions patrimonials, acte seguit s'inscriu la compra venda de l'immoble en el registre de propietat corresponent. Aquest és resumidament la participació de la Conselleria de Presidència referida a l'adquisició de béns immobles. En aquest cas concret de la compra dels terrenys de Son Serra.

La nostra intervenció es va iniciar dia 10 d'octubre del 2002 quan entraren en el registre de la conselleria una comunicació

de la Conselleria de Turisme allà on es demanava l'inici dels tràmits per a l'adquisició onerosa per contractació directe dels solars situats a Son Serra. Juntament amb aquesta comunicació la Conselleria de Turisme va enviar fins a la data de la formalització de l'adquisició els següents documents: la memòria justificativa sobre la conveniència de l'adquisició, complement de la memòria justificativa, informe emès el 22 de maig del 2002 per l'arquitecte Lluís Llorente sobre la taxació de l'immoble per un import de 2.068.103 euros, informe de taxació de dia 9 de setembre del 2002 de la Direcció General de Coordinació Turística per un import de 2.145.536 euros, ni en aquest informe ni en l'anterior es tengueren en compte les edificacions a l'hora de valorar l'immoble.

La proposta del conseller de Turisme de dia 6 de setembre del 2002 d'autorització de l'inici de l'expedient d'adquisició per un import total d'1.964.320 euros. L'acord de Consell de Govern autoritzant l'inici de l'expedient d'adquisició per un import total d'1.964.320 euros. Diversa documentació comptable referida a l'adquisició de referència, escrits del propietari allà on s'expliquen i descriuen les obres dutes a terme als solars. Documents de promesa de venda signat pel propietari en virtut del qual es comprometen a la venda de la finca per un import d'1.964.320 euros. Còpia del poder general atorgat davant notari per la Sra. Magdalena Estrany Solivellas a favor del Sr. Antoni Mulet Estrany. Escrits de distribució del pagament de la compra venda, còpia del Document Nacional d'Identitat dels venedors i del representant d'un d'ells, còpia testimoniada notarialment del rebut acreditatiu del pagament de béns immobles l'any 2001, còpia del rebut acreditatiu del pagament de béns immobles corresponent a l'exercici 2002. Certificat emès pel Registre de la Propietat d'Inca on es descriu l'immoble objecte d'adquisició on es detalla que la parcel·la té una cabuda de 3.937 metres quadrats. Còpia compulsada de l'escriptura de compra venda atorgada dia 27 d'agost de 1980 pel Sr. Francisco Jiménez a favor del Sr. Rafel Mulet i la Sra. Magdalena Estrany. Còpia de l'escriptura de manifestació, acceptació i adjudicació d'herència del Sr. Rafel Mulet Quetglas. Còpia testimoniada notarialment de la presentació de l'escriptura d'acceptació d'herència a la Conselleria d'Hisenda. Còpia testimoniada notarialment de la liquidació de l'impost sobre l'increment del valor del terreny de naturalesa urbana. Còpia del resguard del dipòsit previ sobre la liquidació provisional del tribut per llicència urbanística per la construcció d'un complex de 41 apartaments de dia 30 de juny de l'any 1987. Esborrany de la resolució del conseller de Turisme autoritzant la disposició de la despesa.

El dia 10 d'octubre del 2002, rebuda la comunicació de la Conselleria de Turisme i la major part dels documents abans esmentats, vaig donar ordre de l'inici de l'expedient per tramitar l'adquisició per contractació directe de l'immoble. El dia 5 de desembre arribà a la Conselleria de Presidència l'informe de l'assessoria jurídica de Turisme, relatiu a la situació registral de la finca de Son Serra de Marina situada al terme municipal de Santa Margalida. Dia 9 de desembre va concloure l'informe tècnic del servei de patrimoni, en aquest informe i en base a la documentació remesa per Turisme i fins a la data es deixava constància de què el contingut i la tramitació de l'expedient esmentat eren conformes a la Llei de patrimoni de la comunitat i que els pactes reflectits a l'esborrany de l'escriptura de

compra venda s'ajustaven a l'ordenament jurídic. Donat això, s'informava favorablement l'aprovació i formalització del contracte de compra venda concertat de manera directe dels solars esmentats. El mateix dia el director general de Patrimoni i Entitats Jurídiques va signar un escrit en el qual expressava la seva conformitat en la compra venda concertada de manera directe dels solars i considerava adient procedir a la presentació en el Consell de Govern la corresponent proposta d'acord.

L'11 de desembre l'assessoria jurídica de la Conselleria de Presidència emet un informe positiu sobre l'esborrany de proposta d'acord del Consell de Govern, relativa a l'adquisició onerosa de l'esmentada finca. El 12 de desembre arribà l'informe de l'intervenció general de la comunitat autònoma de les Illes Balears en el qual es fiscalitza la conformitat de l'expedient d'adquisició de referència. La proposta d'acord d'adquisició es aprovada pel Consell de Govern dia 13 de desembre del 2002, aquesta adquisició es formalitza el 19 de desembre mitjançant escriptura pública de compra venda atorgada davant el notari Francisco Javier Moreno Clar a favor de la comunitat autònoma, tot seguit es presenta dia 3 de gener del 2003 còpia simple de l'escriptura a la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts els efectes de la liquidació de l'impost sobre transmissions patrimonials. Igualment es presenta l'escriptura pública al Registre de la Propietat d'Inca per a la seva inscripció.

Fins aquí arriba el paper desenvolupat per la Conselleria de Presidència fins el moment de la signatura de l'escriptura i la seva presentació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Procedeix ara, si així ho demanen els grups presents, suspendre la sessió per un temps màxim de 45 minuts. Es demana la suspensió?

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Demanaríem tan sols 5 minutets.

EL SR. PRESIDENT:

Estan els altres grups d'acord en aquesta suspensió? Per tant, se suspèn durant 5 minuts aquesta sessió.

Demanaria puntualitat a l'hora de tornar. 5 minuts.

Transcorregut el temps que s'havia demanat, procedim amb la continuació de la sessió. I en primer lloc, com a grup sol·licitant d'aquesta compareixença, té la paraula per un temps màxim de 10 minuts el diputat del Grup Popular, Sr. Joan Flaquer. Ah, perdó..., té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hem escotat amb molt d'interès el resum que han fet els consellers de Turisme i Presidència d'aquest expedient, de l'expedient

d'adquisició d'aquest solar a Son Serra de Marina en el terme municipal de Santa Margalida i en el nostre parer hem assistit, o assistirem millor dit, a un exercici de contraposició entre la realitat formal i la realitat material. Tot allò que se'ns ha explicat és veritat, jo ho corrobor, bé hi ha alguna mentida menor que vull atribuir a la falta de coneixement del propi expedient, especialment per part del conseller de Turisme, però en definitiva irrellevant. Allò que és important i és veritat, és que el procediment que s'ha explicat és efectivament aquest. Però dic que assistirem a la contraposició entre la realitat formal que avui ens han explicat i la realitat material que nosaltres explicarem perquè els fets no es corresponen amb allò que en el nostre mode de veure ha passat en la tramitació d'aquest expedient.

Per començar no vull deixar de dir que aquesta és una situació que es coneix a l'opinió pública a partir del dia 16 de gener, *Diario de Mallorca* crec que és que publica "*Turismo compró a precio de mercado unos apartamentos que deberían ser demolidos*". Això que és una cosa que no s'ha negat, certa i indiscutible és l'eix entorn del qual gira tota aquest expedient. Efectivament es varen comprar uns apartaments a un preu de mercat, uns apartaments que no podien ser comercialitzats, uns apartaments que estaven limitats per una sèrie de prescripcions de Costes i que la supervivència d'aquest valor era tan remota, tan poc probable i tan difícil de posar en funcionament i argumentar que feien, com a mínim, extraordinàriament discutible que es pagués el preu que es va pagar. Després naturalment els diaris han anat informant, diversos mitjans de comunicació, les televisions, les ràdios, "*los dueños de los apartamentos de Son Serra sabían que tenían que demolerse*". "*El alcalde de Santa Margarita asegura que el dueños de Son Serra sólo pedían 1,1 millones de euros, en vez de los 1,9 que cobro*". "*Turismo compró como edificable 364 metros de dominio público*".

El 23 de gener el Grup Parlamentari Popular sol·licita la compareixença, que després de 40 dies es produeix, en la urgència habitual en què el Govern compareix a donar explicacions als grups parlamentaris. I no vull deixar com a retall important per presentar avui i de recollir avui les manifestacions, sempre grandiloqüents, del President del Govern, "*Antich dispuesto a rectificar por la compra de Son Serra si hubiera algo disconforme*", naturalment. Molt bé, aquest és el titular i el Sr. Antich immediatament surt dia 30 de gener a dir que s'hi s'ha fet alguna cosa disconforme es rectificarà immediatament i es posaran en marxa els mecanismes que facin possible aquesta rectificació. D'aquesta qüestió avui aquí no s'ha dit res, ni una paraula, ni el conseller de Turisme, ni el conseller de Presidència, de moment i ja veurem si en el segon torn expliquen alguna cosa, han fet res dirigit a aclarir si aquesta compra va ser correcta, miri que n'han passat de dies, absolutament res o almanco no ens ho han contat. No s'ha produït una revalorització o tornar valorar el preu que s'havia pagat, no s'han sol·licitat, que es sàpiga, informes jurídics en relació a aquestes denúncies que hi ha damunt els mitjans de comunicació. Res d'això ens han contat avui, s'han limitat a contar-nos com és l'expedient administratiu i què diu l'expedient administratiu.

Per cert, expedient administratiu de Son Serra el podríem qualificar com l'expedient de les Fonts Ufanès perquè ha brotat inesperadament, perquè aquí no es conta clarament com comença aquest expedient. Aquest expedient comença, el primer document, el document més antic que hi ha en aquest expedient és la valoració del perit, abans de res, abans de què el consell interdepartamental de Turisme, abans de reunir-se ningú per decidir alguna cosa hi ha el peritatge d'aquest solar. Clar, a més resulta que el peritatge el fa una persona que pot merèixer tots els respectes però que no figura enlloc que hagi estat contractada, no figura enlloc que li hagin encarregat que es faci aquesta valoració. No hi ha cap diligència, almanco dins l'expedient, ni del director general, ni del conseller, ni de cap funcionari que ordena o encomana o contracta o encarrega el Sr. Perit que elabori i dictamini, equivocadament com veurem per cert, quin és el valor que es pot pagar per aquest bé. És com les Fonts Ufanès, si plou broten i sobtadament hi comença a sortir aigua i comença a anar-hi a veure-ho la gent, idè aquest expedient és el mateix. L'expedient comença, els ho assegura perquè m'he entretingut d'una forma seriosa i detallada en estudiar-me aquests dos expedients.

La valoració d'aquest perit extern és de 22 de maig del 2002. La memòria de la secretaria general de Turisme és de 2 de setembre de 2002, l'acord del Consell de Govern, que el Consell de Govern cita de la comissió interdepartamental de Turisme és de 21 de juny del 2002 i l'ordre d'inici de l'expedient del conseller de Presidència de 10 d'octubre del 2002. Per tant, la valoració del perit és de 22 de maig del 2002, el document més anterior. Per tant, el primer que es fa és posar-li preu a aquesta operació i qui li posa preu? Un senyor que no és funcionari, extern completament a l'Administració, sense contracte que es sàpiga amb l'Administració, sense que obeeixi a un encàrrec exprés que es conegui i és el que determina al final el preu aproximat entorn del qual girarà tot l'expedient. Això ens sembla vertaderament greu i s'hauria d'explicar.

Després hi ha un segon tema molt important i aquí no n'han parlat, la Demarcació de Costes informa a la Conselleria de Turisme de l'existència d'un expedient que és el que al final ve a limitar el valor real que podria tenir aquest sòl i aquest informe és en poder de la Conselleria de Turisme dia 28 d'octubre del 2002. Aquí convé dir i convé fer una reflexió que m'agradaria s'aclarís, aquest informe de Costes obri un segon expedient, hi ha dos expedients de Son Serra. Un, l'expedient administratiu de tramitació de l'adquisició i un altre l'expedient de la demolició. A l'expedient de demolició figura aquest informe, però aquest informe, aquesta carta que envia Costes advertint de tot això a Turisme, no figura a l'expedient que va a Presidència. Per tant, els juristes que han elaborat els informes, els interventors, els tècnics de la Conselleria de Presidència que han intervingut dins aquest expedient desconeixen, entenc jo, l'existència d'aquesta limitació per part de Costes perquè aquest document ha quedat, deliberadament o no, ja ho veurem, dins l'expedient que és a Turisme de demolició.

Per tant, d'alguna manera s'està ocultant una informació necessària perquè els informes jurídics siguin adients i correctes, naturalment les persones que han fet els informes jurídics a Presidència si no els han dit i no els han mostrat

aquest document de Costes, difícilment poden dir això convendria tornar-ho a plantejar, o convendria tornar-ho a valorar. Però tot i que el Govern, perquè en definitiva i no convé oblidar-ho perquè això és molt important, aquest és un acord del Consell de Govern que afecta solidàriament tot el Consell de Govern, encara que el Sr. Garcias sigui la persona que físicament, com a conseller de Presidència firma la compra venda, tot el Consell de Govern és l'autor d'aquest acord, això és molt important recordar-ho. Per tant, està implicat en qualsevol responsabilitat que se'n pogués derivar. S'ha de dir que sorprèn que tenint un informe dia 28 d'octubre de Costes, ningú es planteja i digui, no convendria que els molts arquitectes que té el Govern fessin una valoració a veure si ens em equivocat, no es fa això.

Qualsevol ciutadà de les Illes Balears sap que si el preu que posa a una operació de compra venda o una acceptació d'herència o qualsevol transacció no es correspon en la realitat, ràpidament li arriba una notificació d'hisenda allà on els arquitectes de la Conselleria d'Hisenda han fet una valoració i han dit vostè ens sembla que ens embulla, haurà de fer una complementària perquè el preu és tal... Per què no s'ha demanat als arquitectes de Presidència, als arquitectes d'Hisenda que facin una valoració? I s'ha permès tot l'escàndol que s'ha vengut publicant i que hem vengut denunciat, s'ha permès que el fil conductor del preu final sigui el preu que ha determinat el Sr. Llorente, que pot ser més o menys bon taxador, a mi em diuen que és dolent, ara en parlaré un moment si tenc temps, és ell qui al final determina el preu que el Govern paga. Com és possible que havent-hi totes aquestes denúncies, sabent la pròpia conselleria des de dia 28 d'octubre aquests informes i com és possible que tenint aquest informe de Costes de dia 28 d'octubre la Conselleria de Turisme, l'assessoria jurídica de Turisme dia 5 de desembre faci un informe a favor ometent aquesta circumstància? Com és possible això? És una cosa vertaderament inexplicable. I a partir d'aquí es va compondre tot l'expedient.

El 22 d'octubre del 2002 el Sr. Mulet rebut la proposició per part de la propietat dels preus, s'informa favorablement, com ens han explicat els consellers, però allò que no ens diuen és per què existint aquests informes i existint la sospita, no només d'aquest grup parlamentari, en els mitjans de comunicació i l'opinió pública de què aquí s'està ocultant alguna cosa, fins i tot el GOB, en aquest retall que els mostrava del President a un costat deia: "*el GOB pide que se depuren responsabilidades*", la societat civil de Mallorca, de les Illes Balears demana que aquesta qüestió s'aclareixi i el Govern d'ençà que es va iniciar aquest escàndol què fa? Quina passa ha donat el Govern per aclarir aquesta qüestió? És un poc la pregunta que faig aquí. Per què el Govern no ha comanat als seus taxadors que comparin la taxació del Sr. Llorente, originària i promotora final del preu que s'ha pagat amb valoracions que hi puguin haver fet, ponderada en les prescripcions de Costes, per què no s'ha fet això?...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, el seu temps s'esgota. Més ben dit està esgotat.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Si em dóna 2 minuts acabaré.

EL SR. PRESIDENT:

Té un minut perquè ja du passat un minut i mig del seu temps. Tindrà un torn de rèplica que podrà utilitzar.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sí, però m'interessa acabar en el minut que tan amablement em concedeix.

EL SR. PRESIDENT:

Idò el dediqui a acabar, no m'ho dediqui a mi.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Si em deixa, perquè ni tan sols em deixa parlar Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

El deix parlar tot el que faci falta, però s'ha de dirigir al tema no es dirigeixi a mi perquè jo l'única cosa que faig és aplicar el Reglament. Gràcies.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sí acab, Sr. President, dient que hi ha moltes altres coses que es podran dir segurament en un segon torn, però totes aquestes sospites conviden a pensar que és allò que està passant aquí i per què el Govern no vol modificar el parer. I en aquest context un s'ha de demanar, inevitablement, qui són els beneficiaris d'aquesta operació? Perquè és una pregunta vertaderament racional, clàssica si m'ho permeten, qui és que es beneficia d'això? Naturalment els qui venen i un s'ha d'aturar a veure qui són els que venen i els que venen són: Joan Maria Mulet Estrany que cobra 441 mil i busques d'euros, la Sra. Magdalena Mut Estrany que cobra el mateix i la Sra. Magdalena Estrany Solivellas 1 milió i busques d'euros. Del Sr. Joan Maria Estrany que és l'inventor del conegut "menú ecotaxa", que s'ha fet famós per tot Mallorca, ja ho sabeu, fideus amb anguiles de primer, escaldums poblers de segon, cafès i licors, un poc de *choteo*, però en definitiva antic militant del CDS, que va arribar a anar a les llistes autonòmiques del 91 en el vuitè lloc, això ho tenim per aquí documentat i per tant, crec que és un vell conegut d'alguns dels que han militat en el CDS, perquè tampoc és que fos un partit de tanta gent i tan gran i que segurament existeixen o han pogut existir relacions, com a mínim de coneixença, sinó d'amistat.

Però també s'ha de dir i aquesta és una qüestió molt important, no només el Sr. Joan Mulet Estrany que anava a aquestes llistes, ho tenim aquí, una germana del Sr. Joan Mulet que no és venedora perquè no és hereva d'aquesta part, però que en definitiva és filla de la principal beneficiària d'aquesta operació, és la presidenta d'un contractista molt important d'aquest govern: Alcari Comunitat de Béns, Alcari Escola de

Cuina, Ateneu Alcari i, naturalment, la multitud de contractes públics que té, principalment amb la Conselleria de Treball, aquesta entitat. No els llegiré perquè ara no tenim temps, però per descomptat els puc assegurar que és vertaderament un important contractista de diversos serveis autonòmics

Jo, Sr. President, i acab aquesta primera intervenció, no acús ningú. Pos de manifest els fets. Per suposat que la família Mulet Estrany té dret a vendre pel preu que sigui, tothom té dret a fer tot el que sigui legal, però convendran amb mi que la sospita vola dins aquesta sala, i ens agradaria i agrairíem que en aquesta segona intervenció se'ns donassin les explicacions oportunes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Ara procedeix la intervenció de la resta de grups parlamentaris de menor a major i, per tant, en primer lloc té la paraula el Sr. Miquel Nadal en representació del Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies, Sr. President. En nom d'Unió Mallorca volem agrair al conseller de Turisme i al conseller de Presidència tant la seva compareixença com les explicacions que ens han donat. Des d'Unió Mallorca, partit que no participa en aquest govern però que li dóna suport, estam convençuts que aquest expedient es va fer correctament. Nosaltres pensam que aquesta compareixença és molt bona per poder explicar als ciutadans coses que alguns posen en qüestió i alguns dubtes que volen deixar enlaire.

A nosaltres ens agradaria, Sr. Conseller, que ens pogués explicar, ens pogués informar de si en l'adquisició es comptava amb uns informes, què diuen aquests informes, sobretot en relació a la valoració, qui firmava aquests informes, quina era la situació urbanística de la finca, si el preu era adequat segons aquests informes, i quina intervenció o responsabilitat pugui tenir l'ajuntament sobre la valoració que al final s'ha fixat en aquests informes, perquè pareix que els dubtes que determinats grups vulguin deixar sobre aquest tema van referits a qui fa l'adquisició, però pensam que aquell que ha d'informar de la situació urbanística de la finca és l'ajuntament on està situada aquesta finca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal. En nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Cecili Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Volem intervenir des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista i volem començar per agrair la presència del conseller Sr. Antoni Garcias i Coll i del conseller Celestí Alomar i dels dos alts càrrecs que els han acompanyat en aquesta compareixença que ha sol·licitat el Grup

Parlamentari Popular, al qual agraïm que hagi fet aquesta sol·licitud, perquè d'aquesta manera el Parlament pot estar més ben informat sobre un assumpte que interessa als grups parlamentaris i també interessa a la ciutadania.

Hem d'agrair les explicacions que ens ha donat el conseller Alomar quan ens ha fet saber que aquesta compra feia part d'un projecte finançat del fons de rehabilitació d'espais turístics, la informació que ens ha passat sobre els contactes amb la propietat i la reserva de crèdit, i la tramitació administrativa ordinària que s'ha seguit en aquest procés. Igualment també la intervenció del Sr. Garcias; creim que és d'agrair que ens hagi explicat, encara que hagi estat d'aquesta manera tan, diguem, seca que comporta una informació de tipus administratiu, li hem d'agrair, emperò, que ens hagi fet arribar totes aquestes dades que ens ha fet arribar.

Respecte de la intervenció, que hem volgut escoltar amb molt de deteniment, del Grup Parlamentari Popular, Sr. President, nosaltres entenem que és bo que es demani des del grup de l'oposició més aclariments sobre fets com aquest a què es fa referència. S'ha dit que no s'ha aclarit que la compra fos correcta, s'ha insistit molt en el peritatge del solar, s'ha parlat de l'informe de Costes, dels dos expedients i de quin ha estat el fil conductor, i s'ha acabat demanant qui se'n beneficiava, d'aquesta operació.

Què volem dir nosaltres des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista? Refermam la nostra voluntat que l'Administració pública ha d'administrar amb escrupolositat els recursos públics que són a les seves mans, sobretot quan es tracta d'uns fons que són nous, com és aquest del qual estam parlant. Per ventura més que mai fa falta claredat, fa falta transparència i fa falta informació. En segon lloc som de l'opinió que s'ha d'anar molt més enllà de l'estricta administració burocràtica d'uns recursos públics i que els serveis tècnics de l'Administració de la comunitat autònoma s'han de posar al servei i a l'abast de qualsevol tipus de gestió, concretament en aquest cas d'aquests fons.

I finalment creim que la informació esdevé, més que necessària, ineludible, i per això esperam que es puguin aclarir davant aquesta comissió tots els punts que per a algun grup resulta que encara continuen essent foscs. No dubtam que la gestió que està duent a terme el Govern de les Illes Balears a través de la Conselleria de Turisme i mitjançant el conseller de Presidència s'ajustarà a aquestes aspiracions que des del nostre grup parlamentari estam exposant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. I en darrer lloc intervé, en nom del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sin duda todos estamos un poco decepcionados por el debate en el que nos encontramos, puesto que por un momento nos ha dado más la impresión de encontrarnos ante una sala de un juzgado de lo contencioso

que ante un parlamento donde se habla de temas políticos y de cuestiones políticas. Aquí hablamos de expediente, apartado 1, apartado 2, si falta el papel 3, si faltan dos pólizas o si falta un impreso, pero de cuestiones políticas nada. ¿Por qué? Lo veremos: porque las cuestiones políticas no interesan, no interesa el debate político. Interesa perderse en la jungla y en la maraña del lenguaje administrativo para buscar de forma espúrea unos objetivos a los cuales no se puede llegar por la vía política normal.

La cuestión política de este debate, salvo que se nos presente alguna otra que todavía estamos esperando, es la decisión política de adquirir Son Serra para su restauración ecológica. Si se está de acuerdo o no se está de acuerdo es lo primero que se tiene que decir; ¿se está de acuerdo o no con la adquisición de Son Serra para su restauración ecológica tal y como se ha hecho? A partir de ahí, de haber dicho si se está de acuerdo o no se está de acuerdo, podemos entrar en otras consideraciones, pero el primer punto del debate político es éste, porque la decisión política que hay detrás de la adquisición de Son Serra es recuperarlo para su restauración ecológica. La parte administrativa no es propia, normalmente, del debate político salvo que existan interferencias, interferencias que aquí no se ha denunciado ni se ha alegado ninguna en ningún momento, ninguna, ninguna. Si falta una póliza o si no falta una póliza, o si sobra, lo que tendrá que decirse, que tendrá relevancia política en su caso, es, por ejemplo, que el Sr. Conseller hizo tal cosa para evitar que..., lo que sea; que alteró el informe de esta manera o de esta otra; que se diga, que se diga con un poco de valentía. No basta simplemente amagar, como en las afueras de un bar de pueblo tras una noche tabernaria, y salir corriendo después, no basta. No basta el reto, no basta el desafío, completarlo.

Luego pasamos a un debate del precio justo. Todo el mundo recordará, probablemente con nostalgia, cómo centenares de españoles pasaban por un programa de televisión que tenía como fin tratar de buscar el precio justo para un paquete de arroz, para un quilo de azúcar, para un determinado producto, etc., y veíamos con asombro como nadie era capaz de acertar en el precio justo de artículos tan corrientes como los que acabo de enumerar, hasta el punto de que el que acertaba repetidas veces tenía grandiosos premios. Sin duda el debate del precio justo es un debate que, si es difícil con los artículos de primera necesidad y habituales, y así lo demuestra el éxito que tuvo este programa, tanto más difícil es cuando nos referimos a fincas, espacios grandes, en los cuales se manejan una serie de cuestiones mucho más difíciles de manejar que las que se manejan con un quilo de azúcar o un paquete de detergente. Sin duda. Cada uno cuando ve una finca ve una cosa. El Partido Popular ha dicho lo que veía en Son Serra de Marina: apartamentos, naturalmente, apartamentos; cuando ven un solar ven apartamentos. Otros en Son Serra de Marina veían un espacio despejado y unas dunas recuperables. ¿Qué coste tiene recuperar un espacio natural?, ¿qué coste tiene? Esto es lo que nos podríamos preguntar aquí, no tanto el coste de apartamentos, sino el coste que tiene la recuperación del espacio natural.

Los valores de tasaciones, lo sabe perfectamente el diputado que ha hablado antes, que incluso en los juzgados, donde los peritos juran decir verdad, se encuentran tres peritos y cuando dicen los valores de tasación que afirman de determinados inmuebles oscilan en cifras importantísimas y en porcentajes exagerados. Pero vamos, si queremos hacer un pequeño repaso por la reciente historia de adquisiciones, podemos ver que el solar de Son Serra de Marina, apartamentos en primera línea en una zona privilegiada, hablo de apartamentos ya para referirme a la terminología propia del Partido Popular, 93.000 pesetas el metro cuadrado. Si vemos otras adquisiciones, hotel Felipe, 142.335 pesetas el metro cuadrado. Vaya, bastante más caro, y no estaba tan bien situado. Hotel Rembrandt, 159.250 pesetas el metro cuadrado, muchísimo más. Y si vamos a otras cosas, solares puros y duros, más o menos semejantes, el centro de visitantes del parque de Cabrera en la Colonia de Sant Jordi: este centro de visitantes se adquiere por 138.218 pesetas el metro cuadrado, según informa en el Congreso de los Diputados el propio ministro de Medio Ambiente, 138.218 pesetas el metro cuadrado. Hombre, a mi me puede parecer excesivo, pero yo, a partir de ahí, decir que resulta sospechosa la situación del ministro de Medio Ambiente, que en la adquisición ha habido intereses inconfesables no lo diría; ¡hombre!, si me aparece después que tiene dos apartamentos dentro de esa zona, del mismo propietario, y cosas así, empezaría a sospechar, pero no diría nada si no tuviera una relación de causalidad más o menos demostrada. Eso quiere decir que el precio no parece que sea un precio completamente ajeno, ni mucho menos, a lo que han podido ser otras adquisiciones, ya digo, muy recientes y más o menos semejantes hechas por el Partido Popular, como esas 138.000 pesetas el metro cuadrado.

Así pues me gustaría también que el Partido Popular reflexionara en un coste que no está acostumbrado a cuantificar, que es el coste del impacto ambiental que tenían esos apartamentos en la zona donde estaban, esos apartamentos elevados, elevados sin duda bajo el amparo de una política habitual en la época de la etapa negra, ya, por suerte superada, era un auténtico mamotreto delante de la costa. Y le puedo decir quien se ha beneficiado de ese derribo de esos apartamentos: todos y cada uno de los ciudadanos de nuestras islas; bueno, probablemente unos más que otros. Ahora, es su misión...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, per favor, volen no intevenir quant a....

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, no...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, quan vostè ha intervengut jo no he sentit que algú li dirigís la paraula, a vostè. Per tant esperi el seu torn i llavors dirà tot el que li toqui.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Vull intervenir per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha torn de...

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Es dirigir a mi i s'ha de dirigir al Govern.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha torn de rèplica. El Sr. Diéguez compleix el Reglament, que diu els grups parlamentaris podran fer les observacions pertinents i formular les preguntes. Observacions, no en relació al Govern. Per tant..., li prec que guardi tota la seva vehemència per al seu torn.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, pero de todas maneras no importa que los corte, no me importa mucho que la derecha me interrumpa en el Parlamento, acostumbrado a ver cómo interrumpían fuera.

Siguiendo con este tema, decíamos que se había hablado también aquí de intereses inconfesables. Le tengo que preguntar al Sr. Conseller si tenía alguna relación de amistad o enemistad íntima com alguno de los vendedores, ¿hizo la "mili" con alguno de ellos?, ¿ha comido habitualmente?, ¿ha salido de paseo con ellos por un sitio o por otro?, ¿ha mantenido alguna relación sentimental con alguno de ellos? Sr. Conseller, se nos ha hablado aquí de una trama en la que solamente faltaban los masones. Entonces se hablaba de..., he entendido algo de que si una conselleria que está bajo tal, de según qué partido de izquierdas, tenía relación con una..., en fin, cosas realmente rocambolescas, y eso se lo tengo que preguntar, Sr. Conseller. Sr. Conseller, ¿ha tenido usted alguna relación de ese tipo? No le digo una relación de conocimiento, como se conoce a mucha gente, como decía el antiguo presidente de esta comunidad autónoma, que decía que en esta comunidad autónoma todo el mundo se conoce, ni le hablo tampoco de ningún conocimiento desde ningún otro punto de vista bíblico o más, sino simplemente desde un punto de vista de conocimiento de amistad manifiesta que le pudiera usted hacer no ser imparcial o tener interés en que esta gente tuviera un beneficio de una manera o de otra.

En definitiva, señores consellers, tengo que dar las gracias por su presencia aquí y decirles que con este debate de carácter administrativo se plantea un objetivo político, que es intentar el desprestigio de la ecotasa después de haber perdido las dos batallas primeras, la batalla social, que la han perdido tanto en España como en el extranjero de forma clara y manifiesta, como

demuestran todas las encuestas y todo el parecer de todos los ciudadanos que han sido preguntados al respecto, han perdido la primera batalla en el Tribunal Constitucional, lo cual significó un fuerte grado de desmoralización, y han perdido la confianza de la gran patronal, también, lo cual también les lleva muy desmoralizados y les tienen los lomos molidos de las espuelas que utiliza esta gran patronal. En definitiva, este debate administrativo tiene es objetivo. Por eso nosotros, nuestro grupo, estamos de acuerdo, sin duda, con la recuperación ecológica que significa el derribo de esa excrecencia de la etapa negra que estaba todavía levantada en Son Serra, y estamos orgullosos de que haya desaparecido esa mole de ahí y que los ciudadanos podamos disfrutar de ella. El debate administrativo, que tenga lugar en el ámbito que le corresponde.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per contestar totes les intervencions dels grups parlamentaris, tenen la paraula el conseller de Turisme i el conseller de Presidència en l'ordre que ells determinin. Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, efectivament jo crec que aquí hi ha un debat polític, no administratiu, però crec que alguns aspectes i algunes afirmacions que s'han fet val la pena puntualitzar i concretar, respondre.

Com és lògic, vostès entendran que un expedient la meua formació de geògraf no em permet entrar allà dins, ni a pesar que sigui funcionari, tampoc; fa temps que no tenc aquesta pràctica i per tant dins els expedients m'estim més que hi hagi gent experta que m'assessori i que em digui si he comès alguna equivocació o no en cap moment. Joestic convençut que quan es va prendre la decisió, per tot el que m'han dit, que era una decisió correcta, és a dir, que a les valoracions l'única errada tècnica que hi havia ja es va expressar en el seu dia, que no tenia una incidència sobre el preu final i, per tant, vaig demanar informes tant als nostres assessors jurídics i, sobretot, a qualcú de fora a qui faré referència i em dirigiré a la universitat. A la universitat, els dos professors de la universitat, la Sra. Joana Maria Socias y el Sr. Bartomeu Trias, a través d'un encàrrec que es va fer al Departament de Dret Públic de la Universitat de les Illes Balears, em fan un informe i amb conclusions, jo diria, per respondre una mica el que ens diu l'informe.

Primer, nosaltres comprem un solar, comprem un solar amb una edificabilitat i amb una llicència vigent. Quan dic una llicència vigent, segons em diu l'informe, és que dos dels quatre blocs que hi havia es podien construir avui, ara mateix, sense cap problema. També es podia cercar la fórmula d'anar a modificar la llicència, que en aquest cas sí que podia estar afectada per una moratòria, però que no li llevava l'edificabilitat després. Per tant hi havia dos edificis que es podien edificar en aquests moments amb la mateixa llicència que tenia més.

Segon tema que també em plantegen i que jo crec que dins aquest informe queda bastant reflectit, i no només en aquest, sinó tot el que em diu l'assessoria jurídica: en cap moment, en cap moment se'ns acredita ni existeix una ordre d'enderrocament d'aquests edificis. Mai per part de Costes s'ha acreditat l'ordre d'enderrocament d'aquests edificis, s'inicia un expedient sancionador i no es continua aquest expedient sancionador devers l'any 1991, si no ho record malament, i que per tant no deriva en res, per tant no existeix aquesta ordre d'enderrocament. I efectivament sí que hi ha una ordre de paralització parcial d'unes obres, de dos blocs que estaven en el que és la franja de protecció. Aquests dos blocs que estaven dins la franja de protecció, quan es fa la taxació no es tenen en compte, perquè efectivament aquella franja de protecció era inedificable, és a dir, es té en compte el que es pot edificar dins el sòl urbà, amb una edificabilitat que determina l'ajuntament i l'Ajuntament de Santa Margalida té dins les normes subsidiàries, ajuntament de Santa Margalida que en el seu moment va iniciar un procés de caducitat d'aquesta llicència però que no la va continuar i que, per tant, ja han passat els terminis i aquesta llicència, com dic, és absolutament vigent.

A mi no m'estranya gens, i crec que és prudent, que el primer document d'un expedient sigui una valoració. No em pareix gens estrany perquè a mi, en el primer contacte que es fa i que em diuen, i l'he vist ja en aquells moments amb la regidora de benestar social i no sé si de turisme també, de Santa Margalida, quan ens proposa aquesta compra el primer que demanam és qui és el propietari; una vegada que t'has posat en contacte amb el propietari el director general es posa en contacte amb el propietari, i allò normal és saber si el preu que ens demana està dins mercat o no està dins mercat, perquè si no està dins mercat jo ja no el duré ni a la comissió tècnica, ni al consell assessor, ni a la interdepartamental; senzillament és aquest el primer pas que es dona perquè la lògica em du al fet que ha de ser el primer pas, perquè si no fos així em podria arribar a mi a l'absurd. Per tant tampoc no crec que es pugui treure d'aquest fet la transcendència que es vol treure perquè jo crec que és el pas lògic.

Sospites, fa molt de temps que ens diuen que hi ha sospites. No només és avui. El Sr. Fiol avui ha estat una mica més suau, no sé si és perquè ja algun mitjà de comunicació diu que les coses se'ls poden tornar en contra, però sospites fa molt de temps, és a dir, acusacions, n'hi ha hagut una darrere l'altra.

Jo crec que allò que realment cerquen en aquests moments per part del Partit Popular és aïllar un fet inqüestionable, que és l'ecotaxa, l'ecotaxa que és un fet de sobirania per part d'aquesta comunitat, és un fet que algun polític de l'Estat ha dit que indica que les Illes Balears tenen el seu futur a les mans; és un fet que indica que les Illes Balears, com també diu algun polític de l'Estat, no es resignen a ser víctimes ni subjectes passius dels seus processos. En definitiva, és un fet que jo crec que si utilitzassin les paraules o el concepte que tantes vegades va desenvolupar el Sr. Ortega y Gasset, ens permet "remoralitzar" la societat d'aquest país. Davant aquest fet, el Partit Popular crec que ho vol aïllar, ho vol abaixar al nivell de brega de carrer, i vol, dins aquest ambient, desacreditar aquesta

actuació que ens permet, que permet a aquesta societat per primera vegada jo crec que en molts d'anys agafar una "remoralització" social davant una altra alternativa, que és la dependència constant de tercers, la dependència constant del poderós, la dependència constant dels majoristes de viatges, la dependència constant d'aquells que decidien per nosaltres el que havien de fer aquestes illes. I això és, en definitiva, el debat.

I llavors ve la part més mesquina del debat, mal informat. És a dir, la meua militància en el CDS; miri, idò, s'equivoquen, s'equivoquen. Jo no he estat mai militant del CDS, jo, per amistat personal amb un senyor que era Josep Melià, l'any 82, quan vivia a Mèxic, se'm va demanar si volia anar a una candidatura, i efectivament vaig anar a la candidatura. Varen acabar les eleccions i em vaig anar a viure a Mèxic, com és lògic, fins a l'any 86, i el 86 me'n vaig anar a viure a Madrid, i no sé quin any vaig venir aquí. Per tant, aquesta història del CDS de llistes de no sé quin any i de relacions, no me la contí a mi, perquè la meua relació va ser una relació circumstancial en un moment determinat per amistat i per admiració, en aquells moments, cap a un personatge polític com era el Sr. Josep Melià en aquestes illes.

Per tant, Sr. Diéguez, no sé si l'he vist mai pel carrer, però jo relacions amb aquesta persona no les he tengudes mai, i molt manco les relacions que ells, el Partit Popular, volen posar damunt la taula com una possible sospita.

Les aportacions de l'Ajuntament de Santa Margalida diríem que han estat les que ens podia fer l'Ajuntament de Santa Margalida: no ha col·laborat molt, però ens ha permès, així mateix, anar a l'ajuntament a mirar l'expedient; una vegada que hem vist l'expedient ens du exactament..., aquesta documentació que hem vist a l'expedient a Santa Margalida és la que aportam a la universitat posteriorment; igualment tota la documentació que hem demanat posteriorment a la compra l'hem aportada a la universitat, és la que ens permet concloure el que deia jo abans, que es compra un solar amb una edificabilitat, amb dos blocs que es podien edificar, dos blocs que són els de primera línia i que es veuen quan arribes allà i que ja tapaven la imatge, és a dir, aquests dos blocs no tenien per què haver-se d'enderrocar en cap moment. Vostè em dirà que sí, que estaven en runes; jo he vist miracles més grans, en aquesta illa, com per exemple en alguna zona de costa, que un edifici que està en runes l'endemà apareix amb una estructura que ja no és ruïnosa, però no entrarem per aquí. Aquells dos edificis no tenien per què enderrocar-se, aquells dos edificis tècnicament podien continuar, s'haguessin pogut continuar, i per tant aquests dos edificis i l'edificabilitat..., aquests dos edificis ja eren un impacte, un impacte que no tenia ningú per enderrocar, però de totes maneres jo li dic que nosaltres el que comprar és una edificabilitat, un solar amb aquestes característiques i amb un preu que per allò que fa un moment ens explicaven és un preu que no deu estar molt enfora del mercat, quan una segona fila es paga a 138.000 pessetes i una primera fila única i damunt unes dunes es paga a 93.000.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Garcias, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Jo només per apuntalar un conjunt de coses que s'han dit per part del conseller de Turisme i, a més, per llevar un conjunt d'expressions que no s'ajusten a la realitat que ha plantejat el portaveu del Grup Popular, el Sr. Fiol. I crec que ja hi ha fet referència el conseller de Turisme: Sr. Fiol, no tornin dir que existia una ordre de demolició sobre aquest edifici; no existia cap ordre de demolició. Això ens va fer a nosaltres, a la Conselleria de Presidència, després d'haver sortit a la premsa, demanar a Costes que ens digués, perquè no ho havia dit en cap moment, què era allò que existia, i l'únic que existia era una ordre de paralització de les obres que després va caducar, no es va exercir per part de Costes. Escolti, no serà responsabilitat seva, serà responsabilitat de l'administració, però això va caducar. Per tant no existia cap ordre de demolició d'aquesta... Per tant no ho continuïn utilitzant perquè aquí els papers cantes, i a més ho vàrem haver de demanar a Costes i ens va contestar dia 7 de febrer, que les obres varen ser paralitzades per Costes ens ho va contestar dia 7 de febrer, fa dos dies. Ja havien dit vostès a la premsa i tal que això era de molt abans. No, fa, com dic pràcticament dos dies que ens va contestar, i després ens va dir que també aquest expedient l'havia passat, per ordre, en el 92, de Costes a la comunitat autònoma. Nosaltres ens vàrem dirigir a la comunitat autònoma, al director general de Litoral, per demanar com estava aquell expedient, i ens va dir que quan es va transferir aquest expedient estava caducat, perquè en sis mesos l'administració de Costes no va fer res.

Aquesta és la realitat, la realitat amb la qual ens trobam. Per tant jo crec que hem de ser pulcres en el que diem, i nosaltres no ho sabíem en aquell moment i ho vàrem investigar i ho vàrem veure i va ser una de les taxes que vàrem fer, a petició de Turisme. Per tant, això podrà estar a la seva disposició, no té cap problema, Sr. Fiol, perquè hi estigui. Per tant, m'agradaria que es cenyissin a (...) I després diu que expedients, Fonts Ufanes, que és un expedient que ha nascut... Escolti, vol qui li mostri com feien l'expedient per exemple de l'Hotel Rembrandt, no és perquè ens hem d'ajustar a una legalitat, supòs que vostès s'ajustaven a una i nosaltres ens ajustam a una altra. Després vostè podrà dir que el que s'ha comprat és molt car, nosaltres li direm que és molt barat i tendrem aquesta discussió, igual que a l'hotel Rembrandt, el que vàrem comprar vostès el Felipe, que encara no s'hi ha fet res, li record que el Felipe fa 4 anys que el varen comprar, no s'hi ha fet res perquè és de l'Ajuntament de Palma, perquè vostès varen posar la condició que es donés a l'Ajuntament de Palma. Aquest solar del Felipe que va costar 150.000 pessetes el metre quadrat i que el varen comprar abans de les eleccions i que encara no s'hi ha fet res, res de res, hi ha una tanca allà on diu que està cedit a l'ajuntament per part del Govern de les Illes Balears, però l'Ajuntament de Palma no hi ha fet una zona verda que era el seu compromís i ja han passat 4 anys.

El que és cert és que nosaltres hem recuperat i estam recuperant un solar a Son Serra de Marina, amb un cost molt inferior que el Felipe. Però el Rembrandt com ho varen fer? Mirin, el Rembrandt tota la documentació va començar ben igual, Turisme es va dirigir a la Conselleria de Presidència, a la Direcció General de Patrimoni perquè tenia la possibilitat de l'adquisició de l'hotel Rembrandt de forma directe i l'expedient dia 8 d'abril del 99, pocs dies abans de les eleccions, va fer molta via també aquest expedient. Nosaltres no varem dir res perquè al final era donar un espai als ciutadans, després l'ajuntament no ha complit i encara no ha fet aquesta zona verda, però bé. Què varen fer? Varen presentar la documentació mateixa que jo els he llegit, amb dues diferències. Primera que només hi havia una valoració d'un tècnic, no hi havia cap valoració de ningú de fora, una valoració d'un tècnic de la Conselleria de Turisme, el mateix que ha fet la Conselleria de Turisme. Nosaltres n'hem demanades dues, fins i tot, una d'externa. No em digui que no Sr. Fiol perquè això és així.

Què més hi havia? Nosaltres teníem dos informes, vostès en tenien un. Després també li he de dir que quan ho varen dur vostès no varen demanar, perquè no és obligatori, no varen demanar cap assessoria jurídica que estudiés la proposta d'acord de Consell de Govern, no ho varen demanar, no és necessari per llei, però vostès no ho varen demanar ho varen dur directament a Consell Govern. Nosaltres varem demanar un informe a l'assessoria jurídica abans d'anar a Consell de Govern, molt més escrupolosos que vostès. I per últim, a vostès intervenció els va tornar enrera, a nosaltres intervenció no va tornar enrera. Després ho varen arreglar, varen fer uns ajuts i ho varen arreglar. Així és com vostès varen fer l'expedient de l'hotel Rembrandt. Clar, vostès no són un partit que no tenen cap responsabilitat de Govern, vostès han de d'ajustar-se a una llei. Jo entenc que un partit minoritari i que no té cap representació pugui dir les coses que diuen vostès, el que passa és que allò que diuen vostès no ho puc entendre en vostès perquè vostès també han tengut responsabilitats.

És a dir, vostès no poden dir que nosaltres feim uns expedients que no s'ajusten perquè els expedients que feien vostès, jo particularment ni ningú dels que formam part del Govern s'ha ficat amb els expedients, ni amb els preus, vull recordar preu molt més clar que aquest solar..., no ens hi hem ficat i sap per què? Perquè això és una discussió de plaça. Si hi ha uns tècnics que ho valoren i si hi ha unes persones que ho valoren ens hem de fiar d'aquestes taxacions, en cas contrari és una discussió de quatre "verduleras", no és res més això de discutir si hem comprat car o hem comprat barat. Per tant, podríem entrar en moltes valoracions de compres que han fet vostès com a Partit Popular durant els anys que governaven. Jo no hi entraré, l'única cosa que li vull dir és que no utilitzin termes que no han existit, com ordre de demolició. Segona, no utilitzin termes com que els expedients no estan correctament fets, estan més ben fets que els que feien vostès. I es segueix la mateixa pràctica de totes les conselleries, les conselleries fan la proposta i nosaltres estudiam si s'adequa a la Llei de patrimoni, a la Llei de règim jurídic i en aquest cas també si s'adequa a l'ordenament jurídic. I això s'hi adequava, tècnicament tenia tots els informes, fins i tot més que les seves compres. Per tant, no sé si tot això són excuses perquè al final

a vostès els molesta, i em sap greu dir-ho, és que l'ecotaxa sigui efectiva i estigui donant respostes a uns problemes que durant 20 anys vostès no varen donar respostes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el portaveu del Grup Popular. Li recordaré de totes maneres, davant els gestos que feien damunt el control del temps, que vostès a la seva primera intervenció ha utilitzat 14 minuts i 10 segons, mentre que el que l'ha seguit ha emprat un temps de 10 minuts i 28 segons. Simplement és un aclariment...

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Puc fer una pregunta sense que conti el temps? Perquè hauré de contestar a un diputat que s'ha dirigit a mi enlloc de dirigir-se al Govern, necessit més temps.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vostè té 5 minuts per contestar a qui vulgui i com vulgui, cenyint-se al Reglament.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sr. President per la seva generositat. Vull començar dient que estic vertaderament sorprès i perplex per alguna de les coses que s'han dit avui aquí i que no prenen altra cosa que fer córrer una cortina de fum que ens faci oblidar la qüestió principal que ens té avui aquí. Escoltin tot el debat respecte a la legalitat o no de l'ecotaxa, tot el debat respecte a si ens sembla bé o malament l'existència de l'ecotaxa no és motiu del debat d'avui, nosaltres i fins i tot jo estic disposat a reconèixer-li Sr. Alomar, Sr. Garcies, que a mi i a nosaltres ens sembla bé la recuperació d'aquest espai, donam per bo que hi hagi una expedient de compra d'aquests habitatges o runes, o el que sigui, ens sembla bé i ens sembla bé que vostès tenguin la intenció d'esponjar-ho perquè això sigui un espai públic, aprovam això. Però no discutim això, nosaltres no discutim això ja en pot fer de gestos, nosaltres discutim el preu, nosaltres discutim el que s'ha pagat per això i nosaltres discutim com s'ha determinat aquest preu.

Clar jo li he fet un caramull de preguntes que vostès, naturalment, no han volgut contestar, però n'hi ha una que jo presentaria un poquet com un envit. Si accepten que hi pot haver una discussió, a més no és una discussió de "verduleras", no minimitzi aquest debat, no és una discussió de "verduleras", parlam de molts més doblers dels que es discuteixen a plaça, parlam d'uns beneficiaris que no són "verduleras", la qüestió té molta més substància i esperin que no he acabat. Si discutim això, acceptin l'envit i facin una valoració que els arquitectes de patrimoni, que els arquitectes de la Conselleria d'Hisenda que són especialistes en això, si en saben, vaja si en saben, tot el dia fan valoracions d'allò que val una cosa i d'allò que val l'altre i determinen allò que valen les coses, que facin una valoració i l'acarem amb la que va fer el

Sr. Llorente, com les Fonts Ufanes, emergeix presentant un expedient. Per cert, determinar el preu exacte de les coses no és la nostra intenció, de totes formes li dic una cosa això del *precio justo*. Sr. Diéguez el Sr. Alomar no seria el guanyador del concurs del *precio justo*, no passaria de la primera ronda perquè no n'endevina ni una, ara no sé quin embull he llegit als mitjans de comunicació d'una altra adquisició. És a dir, no és l'especialitat principal, ell ho ha dit, que la seva formació de geògraf li impedia certament, joestic amb ell, no, no, jo tampoc guanyaria el concurs del *precio justo*...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats per favor. Sr. Fiol, pot seguir.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Després hi ha una segona cortina de fum que és la més interessant i que és la que més em commou i és vostès ho feien molt malament. Aquest argument feia temps que no el sentia dins aquest Parlament, era un argument que s'havia deixat de banda, perquè el primer any per allò de la novetat ens dedicàvem a explicar que clar, l'etapa negra, com la qualifica el Sr. Diéguez i era un argument que donat el seu desconeixement era normal que s'utilitzés aquest argument, de vostès ho han fet tan malament, però clar que al final de la legislatura quan hi ha acusacions de què s'han fet les coses malament sigui l'expedient, no sé que m'ha dit, de Medi Ambient que ha comprat no sé què, no sé què del centre de Cabrera. Bé si s'ha fet malament que es faci bé, m'imagin que s'ha fet amb els informes corresponents, però avui no discutim, no fiscalitzam la gestió del Sr. Matas, ja la fiscalitzaran d'aquí a un parell de mesos quan torni a ser President d'aquest Govern i vostès tinguin l'obligació de fiscalitzar-la. De moment fiscalitzam la seva actuació i aquest Parlament s'ha reunit avui per fiscalitzar la seva intervenció. Per cert, agraeisc la intervenció del Sr. Buele demanant efectivament explicacions de totes aquestes coses.

Per què no es fa una revaloració? Clar, Sr. Alomar, el seu discurs de remoralització social, aquest gran canvi en els usos morals a mi em produeix vertaderament, en fi no ho qualificaré, em sorprèn i em resulta curiós. Jo no accept lliçons de moral de ningú i especialment ningú d'aquest Govern. Per tant, no vengui aquí a donar-nos lliçons i no sé, vostè s'ha sentit especialment alludit especialment en el tema del CDS encara que jo no l'hagués citat particularment a vostè i vostè té la cua de palla i sabrà perquè ha parlat d'aquesta qüestió. Clar i aquí ens trobam en definitiva que el Sr. Garcias ens diu el tema de la demolició, efectivament jo li accept que Costes no va ordenar una demolició, és igual, va ordenar una paralització que només podia acabar en una demolició d'aquella part. Això és una cosa tan evident i tan òbvia que em sembla mentida que ho discuteixin i això..., si em deixa acabaré..., sí que dius, que vol dir, fas gestos i parles i...

EL SR. PRESIDENT:

Senyors consellers esperin el seu torn.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President per la seva amabilitat. Que diu que els informes que es feren donen suport a la gestió d'aquest expedient i la bondat d'aquest expedient. Jo els dic i ho sostenc allà on sigui i on faci falta, que els informes es feren, opin jo, en defensa dels funcionaris que feren aquest informe, sense conèixer tota la realitat. I respecte al segon informe de l'arquitecte de la Conselleria de Turisme, he llegit pels diaris que va anar a entrevistar-se amb el Sr. Antich i tot es va arreglar, és l'únic que sé d'aquesta qüestió. No sé que com es va arreglar ni de quina manera, però l'amo estava indignat i va anar a veure el President del Govern, això ho publicava no sé quin diari l'altre dia.

I acab, Sr. President, perquè sé que m'estic excedint. Però no vull deixar de recordar i és més important que el primer, a mi això del Sr. Joan Maria Mulet i tot el tema del dinar de l'ecotaxa i si era el CDS, em sembla menor comparat amb la resta. Aquí estic plantejant que una de les beneficiaris indirectes, clarament a més, d'aquesta operació, beneficiària econòmica, és a dir, que d'alguna pot arribar a percebre una quantitat i és la presidenta de varies societats, d'un holding de societats que opera amb el Govern balear amb infinitats de contractes. M'he entretingut i n'he cercats alguns, formatius molts d'ells, alguna relació tindrà amb el Sr. Obrador el temps que va ser director general. Conveni per execució d'un programa d'inserció de dones amb especials dificultats 29 milions, ocupació d'inserció social 6.300.000, Alcari CB, Alcari CB, Alcari CB, 10, 10 milions, 8.178.000, Alcari CB 6.045.000, conveni amb l'ateneu Alcari 9 milions... Bé aquí hi ha una documentació suficient que prova sobradament que una de les persones que aquesta família tan afortunada, tan normal que ha tengut un èxit tan clamorós en la venda d'aquest solar és una contractista habitual del Govern balear i de molts d'ajuntaments en temes de menjadors...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fiol, vostè ja sap que s'ha excedit molt del seu temps.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Acab Sr. President. Gràcies, per la seva paciència. Acab en una frase, reiter la sol·licitud de la revisió d'aquest preu, els envit aquesta qüestió, facin una valoració, ho comanin als arquitectes que té la comunitat autònoma i que en saben d'aquest tema i si s'han equivocat, que s'han equivocat com a mínim, posin en marxa un expedient de revisió, posin un expedient de (...), expliqui Sr. Garcias per què des de que s'ha denunciat aquest tema no han fet res, no han pres cap decisió administrativa des de què aquest tema s'ha denunciat en els mitjans de comunicació, no han fet res en 40 dies, no s'han molestat ni en el més elemental i el més mínim que era demanar als arquitectes del propi Govern, a veure si ens haurem equivocat, per favor valorau-me això. Ni tan sols això han fet.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que volen intervenir? Té la paraula el Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President. Molt breument però sí volem intervenir en aquest torn de rèplica i valorar positivament que s'hagi intentat per part dels dos consellers presents aquí passar d'un debat purament administratiu a un debat més intensament polític. Valoram des del nostre grup parlamentari que en el Parlament precisament és allà on s'ha de poder parlar de tots els temes i assumptes que els representants del nostre poble creim necessari aclarir, Parlament però que nosaltres consideram que és un lloc allà on s'ha de parlar d'aquell o d'allò que hi és present, per això hem de lamentar moltíssim que estiguin fent allusions, des del nostre punt de vista barroeres, a entitats cíviques i socials d'inqüestionable aportació positiva, tan positiva a la societat mallorquina que fins i tot, el mateix Partit Popular hi ha mantengut contractes i concessions. Ho lamentam moltíssim a això.

Nosaltres creim que la seva intervenció senyors consellers ha servit per aclarir alguns dels punts que podien semblar obscurs i embullats, com són el cas de l'ordre de demolició inexistent, el preu per davall d'altres solars similars, la recuperació d'espais públics, les valoracions tècniques que s'han fet tan externes com internes. Els hem d'agrair que ens hagin passat aquesta informació perquè per al nostre grup parlamentari corrobora i confirma que el Govern de les Illes Balears no només mereix el nostre suport sinó el suport de tota la ciutadania.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el portaveu del Grup Socialista.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno ha servido para algo esta comparecencia señores consellers, estoy muy contento de que por fin hayan conseguido que por parte del grupo interpelante, el Grupo Parlamentario Popular, se haya manifestado de forma pública e inequívoca que están de acuerdo con la decisión política que se tomó a la hora de adquirir los apartamentos de Son Serra. Se ha dicho por su parte que era una cosa buena, positiva, etcétera. Y esto creo que señores consellers es un gran adelanto. Poco a poco iremos entrando en ese camino y quien sabe qué puede suceder en un futuro.

Bien hemos vuelto otra vez a las historias del precio justo. Sr. Conseller, la confusión que tiene el Grupo Parlamentario Popular es que usted no es, ni ha sido, ni será concursante porque el precio no lo fija usted nunca y siga sin fijarlo, que lo fijen aquellos a los que les corresponde fijarlo, no a usted. Si otros tienen complejo de Joaquín Prat, dicho sea con todo

respecto a su egregia memoria, pues tranquilos eso hoy con un buen cuidado se cura.

Respecto a lo que nos ha dicho el Sr. Conseller de Presidencia a cerca de otros hoteles, desde luego a mí me ha llamado la atención y me ha dejado realmente sorprendido, me ha dejado muy sorprendido, mucho no quiero repasar ni mucho menos lo que se ha dicho, pero sin entrar en esas profundidades jurídicas, he estado admirando algunas fotografías y he mirado para comparar un poco Son Serra de Marina antes y ahora y cuando miro Son Serra de Marina antes y ahora pues me siento satisfecho y orgulloso de un Gobierno que ha quitado este mamotreto de aquí en medio y ha permitido que ahora podamos ver como se ve ahora Son Serra de Marina, sin ningún edificio, limpio. Y cuando sin embargo miro que es lo que ha sucedido con las otras cosas como usted me dice, el solar del hotel Los Leones, miro la fotografía y me espanto, bueno esta fotografía está bien porque no salen las ratas, mejora el decorado original, pero pueden ustedes ver el solar de Los Leones hasta que punto en qué estado se encuentra, no tiene ni punto de comparación, ni punto de comparación. Y si vamos al solar del hotel Rembrandt, también sin ratas, solamente la naturaleza muerta, podemos observar que bien muerta que está, claro esto es el hotel Rembrandt recuperado por el Partido Popular, no es Sarajevo después de la contienda, con todos mis respetos también para ese pueblo, no lo es, pero observenlo. La recuperación es de la etapa negra. Por eso cuando después de ver esas veo esta, digo *chapeau* Sr. Conseller, *chapeau*, esto es una recuperación y una buena actuación.

Sin duda nos queda un fleco por cerrar porque se ha hablado de una fiesta que se hizo. Yo creo que tengo la explicación de porque se hizo una fiesta por parte de los compradores, muy claro, tenían dinero y tenían dinero ¿por qué? Porque no pagaron comisión.

Nada más Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per tancar la qüestió tenen la paraula els consellers de Turisme i Presidència.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Fiol, jo crec que i li ho dic per l'amistat que tenc..., jo crec que ha perdut una mica els papers i li ho dic sincerament. Vostè no està acostumat a fer el paper que li fan fer. Crec que sí és necessari parlar d'allò que realment es parla i és una posició d'odi, odi polític evidentment cap una mesura que deia i mantenc, que deia en paraules d'un altre i és que allò que està fent és "remoralitzar" la societat balear. I jo crec que vostè, li ho dic sincerament, crec que ha perdut els papers perquè arguments no en pot aportar cap ni un i els arguments que s'han aportat tan per part del conseller de Presidència com per jo mateix, que a més estan avalats pels informes, jo crec que són arguments contundents.

I li dic que vostè no està jugant el paper que li pertoca sinó que l'han posat dins un altre sac d'actituds i per a mi dir que es mouen per odi i per rancúnia cap a un projecte, odi i rancúnia política. Persones o actituds com aquella, a vostè per exemple l'honora que digui que creu en el projecte, que fins i tot creu en aquest projecte, però em deixi fer referència al seu anterior portaveu que el dia que vàrem comprar Son Real va dir, "això només és propaganda". I això l'honora perquè han canviat d'actitud. Quan a l'ecotaxa li varen donar el premi del globus, que és l'associació de periodistes i escriptors independents d'Anglaterra, la Sra. Rosa Estaràs que avui està de notícia, no va tenir altra ocurrència que dir "això és una estafa". És a dir, una altra vegada aquest odi, aquesta rancúnia política cap a un projecte. Del Sr. Flaquer, en la relació d'Aubarca no ho vàrem comprar amb els doblers de l'ecotaxa per tant, no ho puc comentar. És a dir, podríem cercar exemples un rera l'altre. I jo li vull dir que una persona com vostè, a més en política moltes vegades s'ha significat, que l'odi i la rancúnia en política, això també ho deia Ortega i Gasset, l'únic que demostra és la manca d'arguments i jo crec que en aquest sentit s'equivoquen, entrant una vegada més en aquesta estratègia de confrontació, d'odi polític, de rancúnia política cap a un projecte, cap a una persona, vostè està donant una imatge equivocada d'allò que realment és com a polític. Vostè no li falten arguments, com li falten al seu partit i a algun membre del seu partit, vostè crec que és alguna cosa més que un polític en pocs arguments.

Per tant, és molt difícil tres mesos abans d'unes eleccions, però jo crec i per bé del poble de les Illes Balears, és a dir, jo crec que aquesta actitud l'hauríem de canviar, vostè ja han vengut i el Sr. Matas ja és aquí. L'altre dia li deia que l'havien esperat i que jo no l'havia d'esperar i que la desgràcia era que mentre esperaven el seu partit, per mal de les Illes Balears, havia estat de genollons davant això. Jo crec que tot això s'ha acabat, jo crec que vostès haurien de tenir una visió una mica més ampla i haurien de substituir l'odi i la rancúnia per, si en tenen, arguments i llavors podríem tenir una bona confrontació política i un bon debat polític.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Garcias.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. L'únic que li puc dir Sr. Fiol és que crec que li ho podríem explicar durant 20 hores i vostè diria que estam fent una cortina de fum, perquè a més es contradiu i no té arguments. Es contradiu perquè diu, ens va bé l'operació, però discutim el preu i quan jo li dic tots els preus que varen pagar vostès, només per comparar, no per criticar si ho varen fer bé o malament, vostè diu això no ho podem parlar, com es determina el preu? El preu es determina amb unes valoracions que fan els tècnics, supòs que les seves les varen fer els tècnics a l'època que vostès governaven i les nostres estan fetes pels tècnics d'ara, no en necessitam més de valoracions, nosaltres n'hem fetes més que les que feien vostès en l'hotel

Rembrandt, més, nosaltres en vàrem fer dues, vostès una, n'hem feta una d'interna i l'altre d'externa i no en necessitam més.

Segona, una altra cosa perquè jo no sé si vostè de dret en sap molt, però això crec que tenen tècnics per saber-ho, això de la declaració de lesivitat, no cal la declaració de lesivitat senyors del Partit Popular i per què? Perquè senzillament en aquest cas nosaltres no ens cenyim al dret administratiu, sinó que ens cenyim a la contractació civil i com que és contractació civil no podem anar a una causa de lesivitat i això en el principi de dret això s'estudia i ho han anat manifestant, nosaltres no podem, nosaltres ja hem dit que aquesta compra s'adequava a l'ordenament jurídic civil i no al públic. Per tant, no podem anar a la lesivitat, una altra resposta d'allò que vostè diu. Les dues coses que m'ha demanat li he contestat, per tant, no digui que no i contest.

Jo sí demanaria, com he demanat abans, és quan veig la seva intervenció i les del seu grup veig pocs arguments, veig poca serietat, veig molta *verduleria*, repetesc molta *verduleria* perquè vostès quan els parlen de com ho feien vostès, dels seus preus, vostès no ho volen saber. No, no, escolti hem fet les passes amb més fiscalització i més garanties de les que feien vostès, això no li va bé. Més garanties i més fiscalització de la que feien vostès, vostès un informe, nosaltres dos, un informe de valoració. Ara diu, no ara n'han de fer un altre, nosaltres, els tècnics, ni ningú ens ha dit, només vostè, que això està mal valorat, ningú ens ho ha dit, és la seva opinió. Vol que li demani tots els informes de valoració del Rembrandt, no, jo em fiï del tècnic que ho va fer en aquell moment i he de dir que el tècnic ho va valorar a 150.000 pessetes el metre quadrat o com ara que armem una polèmica en contra del ministre de Medi Ambient perquè a comprat un solar a segona línia i diguem que l'ha pagat a 138.000 pessetes el metre quadrat pel Parc Natural de Cabrera i tinguem aquí una discussió. Clar és difícil a vegades fer oposició, però el més important és saber-hi estar i la veritat és que vostès en 4 anys no hi han sabut estar i per això hi estaran 4 anys més.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Hem esgotat l'ordre del dia. Per tant, agraïm la presència dels consellers i de les persones que els acompanyen i s'aixeca la sessió.

Molt bon dia.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma